

Lähtettäjä / Avsändare
 SUOMEN RIISTAKESKUS
 Sompiontie 1
 00730 HELSINKI
 029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm Nro
 13.07.2021 2021-1-000-21587-1

Vastaanottaja / Mottagare
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ML 41 A §:N MUKAINEN KANNANHOIDOLLINEN POIKKEUSLUPA

Hakija XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:

Eläinlaji ja lupamäärä:
 karhu 30 kpl

Eläinlaji ja haettu lupa-aika:
 karhu 20.8.2021 - 31.10.2021

Hakemusalue:
 Pinta-ala 296775 ha

- 8K5KQDHHZ2.pdf

Liitteet
 - Lupa Metsähallitus Kärki.pdf

Hakemuksen perustelut Hakemuksen kohteena olevan riistaeläinlajin kanta tai kannan tila haetulla lupa-alueella:

- Karhu kanta Joensuun ja Enon riistanhoitoyhdistysten alueella on osoittautunut edelleen todella vahvaksi ja hyvinvoivaksi. Vuoden 2020 runsas lupamääräkään ei näytä taitaneen kannan kasvua juurikaan. Runsa pentutuotto ja isot kolmen, jopa 4 karhun pentueet ovat yleistyneet viime vuosina, johtuneeko tämä pienestä pentukuolleisuudesta vai hyvästä ravinnon saannista naarailla. Tassu järjestelmää kun analysoi kriittisellä laskutavalla, niin meillä on joensuun ja enon alueella n. 20 uutta pentua tälle keväälle.

Hakemuksen kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön tai yksilöiden käyttäytyminen haetulla lupa-alueella:

- Karhut käyttäytyvät alueella lajityypillisesti eikä poikkeavia kohtaamisia esimerkiksi ihmisen kanssa ole juurikaan ilmennyt. Muutamia tapauksia on jossa nuori karhu on osoittanut pelottomuutta ihmistä kohtaan, osoittaen piittaamattomuutta ihmisen läsnäolosta vaikka on tietoinen hänestä.

Muut mahdolliset tiedot, jotka liittyvät luvan hakuperusteeseen:

- Hirvi kanta kontiolahdella ja osalla enon alueista on osoittautunut muutaman viimevuoden aikana heikoksi.
 tähän pidetään isona syynä mm. sitä että, karhut verottavat hirven vasoja

kevään aikana todella runsaasti. Talven 2020 aikana suoritettu hirvien lumijälkilaskenta joensuun RHY:n alueella puhui karua kieltä.

Toimenpiteet, jotka luvan sijasta voitaisiin toteuttaa:

- Muuta tyydyttävää keinoa kannan sääntelyyn ei ole. Karhun kannanhoidollinen metsästys on hieno esimerkki onnistuneesta kannanhoidosta, ja kannanhoitosuunnitelmasta sen takia sitä tulee jatkaa entisellä tavalla.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää poikkeusluvan seuraavasti:

Karhu 30 kpl 20.8.2021 - 31.10.2021

Poikkeusedellytys

Metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisesti tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.

Poikkeuslupa-alue:

Hakemushetkellä Oma riista -palvelun yksilöllisellä koodilla ilmoitetulla alueella (liite 1.).

Pyynnissä on sallittu käyttää metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sallittuja pyyntivälineitä ja -menetelmiä.

Ehdot

Poikkeusluvan ehdot ovat seuraavat:

Tämän poikkeusluvan nojalla voidaan pyytää hakemushetkellä Oma riista -palvelun yksilöllisellä koodilla ilmoitetulla alueella edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueella siihen muutoin metsästyslain säännösten edellyttämä oikeus.

Poikkeuslupa ei koske vuotta nuorempaa karhun pentua eikä karhunaarasta, jota tällainen pentu seuraa.

Metsään haavoittuneena jääneestä karhusta on tehtävä viipymättä ilmoitus poliisille ja Suomen riistakeskuksen Pohjois-Karjalan aluetoimistolle.

Poikkeusluvan käyttäjän tulee ottaa huomioon, että oikeudesta metsästää luonnonsuojelulain mukaisilla suojelualueilla on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, poliisille ja Metsähallituksen erätarkastajalle poikkeusluvan nojalla tapahtuneen pyynnin tuloksesta:

- 1) ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun luvassa tarkoitettu yksittäinen riistaeläin on tullut pyydystetyksi, taikka
- 2) jos riistaeläimet ovat jääneet pyydystämättä, ensimmäisenä arkipäivänä poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä.

Ilmoitus on tehtävä Suomen riistakeskukselle ensisijaisesti oma.riista.fi -palvelussa tai, jos sen käyttäminen ei ole mahdollista, niin vaihtoehtoisesti sähköpostilla Suomen riistakeskuksen Pohjois-Karjalan aluetoimistolle osoitteeseen pohjois-karjala@riista.fi. Ilmoitus poliisille toimitetaan sähköpostilla osoitteeseen era-asiat.ita-suomi@poliisi.fi ja Metsähallituksen erätarkastajille sähköpostilla osoitteisiin jyrki.turpeinen@metsa.fi ja antti.niemi@metsa.fi

Jokaisessa ilmoituksessa on mainittava tämän poikkeusluvun numero, saalisyksilö/pyydystettyjen eläinten määrä, sen sukupuoli, pyyntiajankohta ja pyyntipaikan koordinaatit. Lisäksi on ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Poikkeusluvun saajan on nimettävä metsästyslain 30 §:n perusteella metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästysasetuksen 23 §:n 2 momentin mukaan karhun, suden, ahman ja ilveksen metsästyksen johtajan tulee 1. suunnitella käytännön metsästystapahtumat, 2. antaa metsästykseseen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä, sekä 3. huolehtia, että poikkeusluvun ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Metsästysasetuksen 23 §:n 4 momentin mukaan seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä. Metsästyksen johtajan tai varajohtajan ei kuitenkaan ole oltava läsnä, jos metsästys tapahtuu vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

Pyynnissä on muutoin noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään.

Päätöksen perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset

Karhu on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädetyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi,
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi,
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaan karhua koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvun hakemisesta, 3 §:ssä poikkeusluvun myöntämisen ajankohdista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvun myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvun voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää karhun, lukuun ottamatta vuotta nuorempaa pentua sekä naarasta, jota tällainen pentu seuraa, pyydystämiseksi tai tappamiseksi elokuun 20 päivästä lokakuun 31

päivään.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisia poikkeuslupia tulee myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästykseseen.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n 2 momentin mukaan poikkeuslupa on voimassa määräajan, jonka on vastattava poikkeusluvan tarkoitusta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille metsästyslain 41 §:ssä tarkoitettua poikkeusluvan nojalla tapahtuneen riistaeläimen pyynnin tuloksesta. Ilmoitus on tehtävä ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli. Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Asianomaisesta rajoittamisesta säädetään tarkemmin poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksessä metsästysvuonna 2021–2022 annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (707/2021). Asetus on voimassa 12.7.2021-31.7.2022.

Maa- ja metsätalousministeriö on linjannut karhukannan hoitoa Suomen karhukannan hoitosuunnitelmassa. Karhukannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 1.2.2007.

Suotuisa suojelutaso

Poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksessä metsästysvuonna 2021–2022 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 1 §:ssä säädetään metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettujen poikkeuslupien ja metsästyslain 41 a §:n 4 momentissa tarkoitettua alueellisen kiintiön perusteella saaliiksi saatujen karhujen määrä saa olla enintään 457 yksilöä. Sanotun asetuksen 2 §:ssä tarkoitettua alueellisen kiintiön perusteella saaliiksi saatujen karhuyksilöiden suurin sallittu määrä on itäisellä poronhoitoalueella 70 yksilöä ja läntisellä poronhoitoalueella 20 yksilöä.

Edellä tarkoitettu asetus annetaan vuosittain. Asetuksen perustana on kulloinkin Luonnonvarakeskuksen julkaisemat tuoreimmat karhua koskevat kantatiedot. Näin ollen asetuksen nojalla sallittavan pyynnin osalta on jo lähtökohtaisesti otettu huomioon se, että mahdollisesti myönnettävien poikkeuslupien nojalla tapahtuva pyynti ja saatu saalis asetettujen ylärajojen puitteissa ei vaaranna poikkeamisen kohteena olevan lajin suotuisaa

suojelun tasoa lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän arvion mukaan (Karhukanta Suomessa 2020. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 20/2021) Suomessa oli vuotta vanhempia karhuja ennen metsästyskautta 2021–2022 yhteensä 2180–2310 yksilöä. Pentutuoton arvioitiin olevan 490 yksilöä vuonna 2021. Vuotta vanhempia karhuja arvioitiin olevan poronhoitoalueella 270–330, vakiintuneen kannan hoitoalueella 930–990, levittäytymisvyöhykkeellä 800–870 ja kehittyvän kannan alueella 180–240 yksilöä.

Suomen karhukanta on jatkanut runsastumistaan, joka alkoi vajaa kymmenen vuotta sitten. Vuoden 2020 metsästyskautta edeltävä arvio oli 2 300–2 500 yksilöä, ja arvio vuoden 2021 metsästyskautta edeltävästä yksilömäärästä on 2 670–2 800 yksilöä. Kanta on vahvistunut selvimmin Itä-Suomessa. Tihein karhukanta elää Pohjois-Karjalassa, Etelä-Savossa ja KaakkoisSuomessa. Harvimman karhukannan alueita ovat Etelä-Häme, Uusimaa ja Varsinais-Suomi.

Edellä tarkoitettun Luonnonvarakeskuksen lausunnon mukaan Suomen riistakeskus Pohjois-Karjalan toiminta-alueella oli 560–580 vuotta vanhempaa karhua ennen metsästyskautta 2021–2022. Arvioitu pentutuotto vuonna 2021 oli samaisella alueella 150 yksilöä.

Hakemusalueelta on tehty Riistavahinkorekisterin mukaan 637 karhuhavaintoa aikavälillä 1.4.2020-23.6.2021. Pentuehavaintoja on tehty 61 kertaa samaisella aikavälillä. Havaintoja, jossa karhu on liikkunut lähellä asutusta, on tehty 83 kertaa edellä mainitulla aikavälillä. Lisäksi alueelta on raportoitu 5 kertaa karhun aiheuttamia kotieläin-/maatalousvahinkoja. Luonnonvarakeskuksen erillisiksi tulkitsemien pentueiden määrä alueella oli 13 kappaletta vuonna 2020.

Suomen karhukannan hoitosuunnitelmassa suotuisaa suojelun tasoa on tarkasteltu EU:n luontodirektiivin pohjalta. Sen mukaan lajin suojelun taso on suotuisa, kun

- 1) kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjen elinkelpoisena osana,
- 2) lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa ja
- 3) lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö.

Suomen karhukannan hoitosuunnitelmassa todetaan (vahvistettu 1.2.2007), että Suomen karhukannan suojelun tason voidaan nykyisellään todeta olevan suotuisa. Kun verrataan Luonnonvarakeskuksen antamia uusimpia karhua koskevia kantatietoja Suomen karhukannan hoitosuunnitelmassa käytettyihin tietoihin, voidaan todeta, että karhun minimikanta-arvio on huomattavan paljon suurempi tällä hetkellä kuin hoitosuunnitelman vahvistamisen aikoihin.

Suomen 2019 EU:n komissiolle toimittamassa kansallisessa luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa lajiarvioinnissa 2013–2018 karhu arvioitiin levinneisyytensä ja populaatiokoon perusteella olevan suotuisan suojelun tasolla. Myös edellisessä arvioinnissa ajanjaksolla 2007–2012 karhu oli suotuisalla suojelun tasolla. Karhu ei ole myöskään uhanalainen laji Suomessa ns. punaisen kirjan IUCN-luokittelun mukaisesti (Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019).

Lisäksi on huomioitava, että poronhoitoalueen ulkopuolisen alueen verotusprosentti olisi koko asetuksen salliman saalismäärän toteutuessa 15 % (367 yksilöä). Käytännössä poikkeusluvista on jäänyt joka pyyntikausi osa käyttämättä, joten verotusprosentti jää todennäköisesti edellä mainittua arvoa (15 %) alhaisemmaksi. Luonnonvarakeskus on mallintanut tieteellisesti kestäväen verotuksen tason, jonka mukaan tunnettu kuolleisuus, jolla karhukanta pysyisi tulevina vuosina nykyisen suuruisena poronhoitoalueen ulkopuolella, on 15 %. Karhukannan mallintamisen tekninen kuvaus on raportoitu julkaisussa: Karhukanta Suomessa 2020, Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 20/2021.

Suomen riistakeskus Pohjois-Karjalan toimialueella karhukannan tiheys on Luonnonvarakeskuksen arvion mukaan maapinta-alaan suhteutettuna 32,4 kpl/100 000 ha. Muualla maassa poronhoitoalueen ulkopuolella vastaava luku on 9,2. Pohjois-Karjalan karhutiheys on yli kolminkertainen muuhun poronhoitoalueen ulkopuoliseen Suomeen verrattuna. Pohjois-Karjalan karhukanta on kehittynyt siten, että vuonna 2015 Luonnonvarakeskus arvioi Pohjois-Karjalan alueen yli vuoden ikäisten karhujen määräksi 240-300 yksilöä. Vuonna 2021 vastaava arvio on 560-580 yksilöä. Alueen karhukannan tuotoksi on arvioitu viime vuosina 110-150 pentua vuodessa.

Pohjois-Karjalan alueen oman pentutuoton lisäksi Luonnonvarakeskuksen tutkimuksen tulokset osoittavat, että viime vuosina Venäjältä on muuttanut Suomeen huomattava määrä karhuja. Venäjältä tulleet karhut ovat myös lisänneet nopeasti karhukannan geneettistä monimuotoisuutta erityisesti poronhoitoalueen eteläpuolella. Venäjän Karjalan karhukannan kooksi on arvioitu noin 3 000 karhua. Ne elävät alueella, joka on noin kolmannes Suomen pinta-alasta.

(<https://royalsocietypublishing.org/doi/10.1098/rspb.2015.0092>)

Pohjois-Karjalalla on Venäjän kanssa yhteistä maarajaa 304 kilometriä. Valtakunnan rajalla ei ole sellaisia esteitä, jotka estäisivät karhujen liikkumisen rajan yli.

Pohjois-Karjalan alueelle on vuosina 2018-2020 myönnetty poikkeuslupia karhun metsästämiseen keskimäärin 138 kpl vuodessa. Tällä määrällä poikkeuslupia on ollut tarkoituksena pysäyttää kannan kasvu ja pienentää karhukantaa. Luonnonvarakeskuksen arvion mukaan kanta on kuitenkin edelleen kasvanut. Pohjois-Karjalan riistaneuvosto on asettanut tavoitteeksi karhukannan pienentämisen Pohjois-Karjalan alueella.

Luonnonvarakeskuksen ennustemallin mukaan Suomen karhukannan on arvioitu pysyvän nykyisen suuruisena, jos metsästysverotus on 16 %. Pohjois-Karjalan alueelle kaudelle 2021 suunniteltu metsästysverotus ylittää tämän verotusasteen, koska tavoitteena on kannankasvun pysäyttäminen.

Lisäksi on huomioitava, että sallittu pyynti ei koske vuotta nuorempaa karhun pentua eikä karhunaarasta, jota tällainen pentu seuraa.

Tämän poikkeuslupapäätöksen suotuisan suojelun tason tarkastelussa perusteena ovat hakemusalueen ja koko Suomen karhukannasta käytettävissä olevat Luonnonvarakeskuksen antamat tiedot, Suomen riistakeskuksen hakemuksen käsittelyn yhteydessä selvittämät tiedot ja Luonnonvarakeskuksen poronhoitoalueen ulkopuolista Suomea koskeva mallinnus karhun verotustasoista, joita on verrattu maa- ja

metsätalousministeriön asetuksessa vahvistettuun sallittavaksi tapettujen yksilöiden enimmäismäärään. Suomen riistakeskus katsoo, että tämän päätöksen ja muiden samanaikaisesti muille alueille tehtyjen päätösten mukaisella poikkeamisella ei haitata lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tarkasteltavalla luonnonmaantieteellisellä alueella (ns. boreaalinen eliömaantieteellinen vyöhyke), mikä on se maantieteellinen taso, jolla näiden päätösten vaikutusta suotuisan suojelun tasoon arvioidaan karhun osalta.

Suomen riistakeskus toteaa, että karhu on Suomessa suotuisalla suojelun tasolla tarkasteltavalla luonnonmaantieteellisellä alueella (ns. boreaalinen eliömaantieteellinen vyöhyke), mikä on se maantieteellinen taso, jolla suotuisan suojelun tasoa arvioidaan karhun osalta. Karhu ei ole myöskään uhanalainen laji Suomessa ns. punaisen kirjan IUCN-luokittelun mukaisesti.

Lisäksi Suomen riistakeskus toteaa, että poikkeusluvalla myönnettävä pyyntimäärä riippuu kussakin tapauksessa lajin populaation koosta, sen suojelun tasosta ja biologisista ominaispiirteistä.

Kannanhoidosuunnitelmalla ja lainsäädännöllä vuosittain vahvistettavalla tapettavaksi sallittujen yksilöiden enimmäismäärällä voidaan taata se, että yksittäisten poikkeuslupien vuosittainen yhteisvaikutus ei haittaa lajin kannan suotuisan suojelun tason säilyttämistä sen luontaisella levinneisyysalueella. Karhun suojelu on jo suotuisalla tasolla direktiivin tavoitteiden mukaisesti.

Pyynnin tarkoitus ja muun tyydyttävän ratkaisun käyttö

Karhu on Suomessa metsästyslain 5 §:n mukaisesti säädetty riistaeläimeksi. Metsästyslain 3 §:n mukaan riistanhoidon tarkoitus on riistaeläinkantoja säätelämällä, riistaeläinten elinolosuhteet turvaamalla tai niitä parantamalla taikka muulla tavalla lisätä, säilyttää tai parantaa riistaeläinkantaa ja eri eläinkantojen välistä tasapainoa. Metsästyslain 2 §:n mukaisesti metsästyksellä tarkoitetaan muun muassa luonnonvaraisena olevan riistaeläimen pyydystämistä ja tappamista sekä saaliin ottamista metsästäjän haltuun. Siten myös karhua riistaeläimenä on mahdollista metsästä ja saalista hyödyntää sekä säädellä eri eläinkantojen välistä tasapainoa ottaen huomioon eri riistaeläinlajeille metsästyslaissa säädetyt reunaehdot metsästyksen järjestämisestä.

Maa- ja metsätalousministeriö pitää tärkeänä, että kannanhoidollisten poikkeuslupien päätösharkinnassa voitaisiin huomioida karhujen aiheuttamia vahinkoja ja ongelmia nykyistä paremmin ja joustavammin. Vapaampi poikkeuslupien kohdentaminen tuo joustavuutta mm. eri kannanhoidoalueiden rajoilla olevien yhteislupien tarkoituksenmukaisempaan hyödyntämiseen. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että karhun poikkeuslupien kohdentamisessa tulee huomioida eri alueiden vahinkokehityksen lisäksi myös alueen hirvieläinkantojen tila suhteessa karhukantaan. Huomiota tulee edelleen keskittää myös metsäpeurakannan turvaamiseen Suomenselällä ja Kainuussa. Metsäpeuran huomioiminen luvituksessa parantaa myös käynnissä olevan useampivuotisen Metsäpeura -Life -hankkeen onnistumisen mahdollisuuksia.

Suomen karhukanta on riittävän suurella tasolla, että vain vahinkoa tai turvallisuushkaa aiheuttavien tiettyjen yksilöiden poistamisella voitaisiin hallita kasvavan karhukannan taloudellisia, sosiaalisia tai ekologisia

ongelmia. Tämän johdosta Suomessa on säädelty menestyksekkäästi karhukantaa luontodirektiivin sallimalla ns. kannanhoidollisella metsästyksellä. Tämän luontodirektiivin 16.1. e -alakohdan päämäärä ei voi lähtökohtaisesti olla sama kuin luontodirektiivin 16 artiklan 1 a-d alakohdilla. Kannanhoidollisella karhunmetsästyksellä pyritään pääasiassa:

1. Ylläpitämään karhun ihmisarkuutta, mikä vähentää mahdollisia konflikteja.
2. Rajoitetaan kannan kasvunopeutta aluille, jonne karhu on vasta palaamassa tai, jossa karhukanta on ollut harva, lisäten siten pitkäaikaista hyväksyntää.
3. Säilytetään karhujen tiheys sillä tasolla, että haitat ja vahingot ihmistoiminnoille, tuotantoeläimille ja luonnonvaraiselle riistalle pysyvät hyväksyttävänä.

Edellä mainittujen lisäksi ylläpidetään metsästyksen kestävästä karhukantaa koko Suomessa varmistaen karhukannan hoitosuunnitelman toimenpiteiden onnistuminen. Lisätään sietokykyä metsästäjien keskuudessa, joka seuraa karhun läsnäolosta ja ravinnonkäytöstä. Lisätään karhun arvostusta riistaeläimenä. Lisätään paikallisten ihmisten keskuudessa vaikutusmahdollisuuksia karhun läsnäolosta seuraaviin ongelmiin (esimerkiksi tiheän karhukannan aiheuttamat pelkotilat marjastuksessa ja sienestyksessä). Alueellisia päämääriä tai tavoitteita on myös eri kannanhoitoalueille. Tavoitteena on vakiinnuttaa kanta poronhoitoalueen ulkopuolella nykyiselle tasolle, mutta pyrkiä saamaan karhukanta leviämään laajemmalle alueelle. Poronhoitoalueella tavoitteena on vähentää karhujen määrää ja sitä kautta niiden aiheuttamia huomattavia porovahinkoja etenkin tilanteessa, jossa karhuja on niin paljon, ettei mitään tiettyä yksilöä voida osoittaa vahinkojen aiheuttajaksi. Karhujen esiintymistä tasaisemmin sille luontaisesti sopivissa elinympäristöissä tavoitellaan koko maassa. Levittäytyminen puolestaan mahdollistetaan ylläpitämällä alueellisesti porrastettua yksilöiden suojelua levittäytymisalueilla.

Karhukannasta tehdyt vuosittaiset kanta-arviot, kannanarviointijärjestelmän jatkuvuus, karhun aiheuttamien vahinkojen ja konfliktien hallinnassa pysyminen sekä ihmisten sosiaalinen hyväksyntä karhua kohtaan osoittavat suomalaisen karhukannan hoidon toimivuuden. Kannanhoidollinen metsästys on mahdollistanut osaltaan suomalaisen eräkulttuurin säilyttämisen ja monilajisen kannanhoidon suurpetojen ja hirvieläinten muodostamassa kokonaisuudessa. Suomen riistakeskus katsoo, että tällä päätöksellä ja muilla samanaikaisesti tehdyillä päätöksillä sallittu pyynti mahdollistaa suunnitelmallisen ja hallitun karhukannan säätelyn ottamalla ekologiset, taloudelliset ja sosiaaliset tekijät tasavertaisina huomioon niin tavoiteasettelussa kuin kannanhoidon toteuttamisessa, koska nämä kolme näkökulmaa ovat selkeässä riippuvuussuhteessa toisiinsa. Toiminnot ovat siten toisiaan täydentäviä, eivätkä toisilleen vaihtoehtoisia. Tällä päätöksellä ja muilla samanaikaisesti tehdyillä päätöksillä sallittu pyynti jatkaa ja mahdollistaa edelleen asetettujen tavoitteiden mukaisen ja suunnitelmallisen karhukannan hoidon kansalliseen hoitosuunnitelmaan pohjautuen suomalaisissa olosuhteissa.

Lisäksi Suomen riistakeskus katsoo, että Suomessa harjoitettu suunnitelmallinen kannanhoidollinen metsästys on osoittanut toimivuutensa karhu- ja ilveskannan hoidossa. Karhukannan suojelun taso on säilynyt suotuisana toteutetun kannanhoidollisen metsästyksen aikana. Karhun laitonta tappamista paljastuu harvoin, eikä mahdollisella ihmisen aiheuttamalla tilastoitumattomalla kuolleisuudellakaan ole havaittavissa

vaikutusta karhukannan kehitykseen. Lisäksi Suomessa karhu hyökkää vain harvoin ihmisen kimppuun. Esimerkiksi Romaniassa, jossa karhun metsästys kiellettiin 2017, karhun aiheuttamat vahingot ja ongelmat ovat kasvaneet nopeasti. Kannanhoidollinen metsästys voi myös vähentää mehiläistarhojen ja kotieläintilojen vahinkoja, mikäli metsästys kohdentuu vahinkoa aiheuttaviin yksilöihin. Tämä lienee vaikuttanut osaltaan siihen, että niin sanottuja vahinkoperusteisia poikkeuslupia on tarvinnut myöntää vain muutamiin yksittäistapauksiin.

Suomen riistakeskus katsoo maa- ja metsätalousministeriön tavoin, että LCIE:n (the Large Carnivore Initiative for Europe) raportti suurpetojen kannanhallintaa koskevista käytännöistä sisältää relevantteja seikkoja suurpetojen metsästyksessä ja sen tarpeellisuudesta (asiasta tarkemmin muistiossa maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta poikkeusluvan tai alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksessä metsästysvuonna 2021–2022, Dnro VN/13889/2021).

LCIE:n mukaan suurpetojen metsästyksen mahdolliset hyödyt ovat seuraavat: (1) Antaa pitkien perinteiden säilyä maaseutualueilla, joilla esiintyy suuria suurpetoja. (2) Lisää suurpetojen läsnäolosta seuraavaa sietokykyä metsästäjien keskuudessa, jos he voivat pitää niitä arvostettuina riistaeläiminä tai tulonlähteenä ennemmin kuin kilpailijoina. (3) Lisää vaikutusmahdollisuuksia paikallisille ihmisten keskuudessa, joiden on elettävä samoilla alueilla kuin suurpedot. (4) Säilyttää suurpetojen tiheyden sillä tasolla, että vahingot tuotantoeläimille ja luonnonvaraiselle riistalle pysyy hyväksyttävänä. Lisäksi metsästäjät voivat auttaa tiettyjen yksilöiden poistossa, esimerkiksi niiden, jotka erikoistuvat karjan tappamiseen. (5) Auttaa ylläpitämään suurpetojen arkuutta, mikä vähentää mahdollisia konflikteja. (6) Mahdollisesti tarjoaa mahdollisuuden myydä näiden lajien metsästystä ja saada näin tuloja maaseutualueille. (7) Alueilla, jonne suurpedot ovat palaamassa, se voi lisätä pitkäaikaista hyväksyntää, jos kantojen kasvunopeus hidastuu. (8) LCIE vastustaa voimakkaasti salametsästystä kaikissa olosuhteissa ja ymmärtää, että se on suuri uhka suurpetokantojen selviytymiselle monilla alueilla. LCIE uskoo kuitenkin, että laillisen metsästyksen salliminen auttaa vähentämään salametsästystä, jos paikalliset ihmiset kokevat olevansa mukana lajien hallintaprosessissa. (9) Metsästyksen mahdollistavan populaation saavuttaminen voi olla vertailuarvo suojele-/palautussuunnitelman onnistumiselle - tämä osoittaa myös suojelelusuunnitelman joustavuuden eri sidosryhmille.

Suomen riistakeskus Pohjois-Karjalan toiminta-alueella sijaitsevalla rajatulla poikkeuslupa-alueella ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua toteuttaa Suomen karhukannan hoitosuunnitelman linjauksia ja edellä mainittuja tavoitteita kuin rajoitetun metsästyksen salliminen. Yksittäisten vahinkoa tai turvallisuusuhkaa aiheuttavien karhujen poistamisella ei voida mm. ylläpitää karhujen ihmisarkuutta, rajoittaa karhukannan kasvua tai vähentää karhukannan tiheyttä (15 %:n kuolleisuus pitää kannan vakaana). Lisäksi eräiden yksittäisten päätösten nojalla on myönnetty yksittäisiä poikkeuslupia myös hieman harvemman kannan alueille. Näillä alueilla Suomen riistakeskus on katsonut, että karhukanta alueella on kuitenkin niin suuri, että yksittäinen poikkeuslupa ei vaaranna Suomen karhukannan hoitosuunnitelman tavoitteiden toteutumista. Myös korkein hallinto-oikeus on todennut (koski sutta), että suotuisa suojelelutaso ei ole yhden suden poistamisen vuoksi uhattuna (KHO taltionumero 1723, 28.5.2014). Maa- ja metsätalousministeriön linjauksen mukaan karhuja ei myöskään Suomessa siirretä paikasta toiseen. Edellä tarkoitettun maa- ja metsätalousministeriön

asetuksen perusteella on katsottu, että karhukanta on kyseisellä alueella niin suuri, että poikkeuslupia voidaan myöntää metsästyslain 41 a §:n 3 momentin nojalla.

Lisäksi Suomen riistakeskus on ottanut huomioon luontodirektiivissä mainitut myöntämisperusteet ja niiden tulkintasisällöt, mitkä ovat muotoutuneet Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisujen sekä luontodirektiivin tiukkaa suojelua koskevan ohjeasiakirjan kautta. Ohje on tarkin ohjeistus luontodirektiivin tulkintaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisuja lukuun ottamatta. Ohje perustuu pääosin keskeisiin Euroopan yhteisön tuomioistuimen ratkaisuihin sekä komission oikeuspalvelun näkökulmiin tietyissä erityiskysymyksissä sekä Artikla 12-työryhmän työpanokseen. Ohje on tarkoitettu takaamaan yhteinen ymmärrys sekä kansallisten että alueellisten viranomaisten, suojelutahojen sekä muiden tahojen kesken, niiden jotka ovat vastuussa tai mukana luontodirektiivin toimeenpanossa. Se pyrkii tarjoamaan käytännöllisiä ja joustavia tapoja säännösten soveltamiseen huomioiden olemassa olevan lainsäädäntökehyksen. Myös EY-tuomioistuin on hakenut tulkintaansa tukea ohjeesta. Suomen riistakeskuksen käsityksen mukaan tulkintaohje luo selkeän ja johdonmukaisen perustan 16 artiklan soveltamiselle. Tulkintaohjeessa nimenomaisesti suositellaan luontodirektiivin 16 artiklan 1 e-poikkeusperusteen käyttöä eli kannanhoidollista metsästystä silloin, kun jäsenvaltiossa on tiettyä lajia koskeva hoitosuunnitelma käytössä. Esimerkkinä EU:n komissio mainitsee ilveksen hoitosuunnitelman Latviassa. Komissio toteaaakin, että rajoitetulla ja tiukasti kontrolloidulla metsästäjien toimesta tapahtuvalla pyynnillä voidaan katsoa olevan positiivinen vaikutus populaatioon ja yleiseen mielipiteeseen. Siksi toiminta noudattaa täysin luontodirektiivin 16 artiklan 1 e-kohtaa.

Lisäksi Korkein hallinto-oikeus on ratkaisussaan todennut (koski ilvestä), että kannanhoidollisella perusteella myönnettyissä poikkeusluvista, joiden tarkoituksena on hidastaa ilvesten määrän lisääntymistä ja kannan tihentymistä, ei ole edellä mainitun kannanhoidollisen tavoitteen saavuttamiseen käytettävissä muuta tyydyttävää ratkaisua kuin valikoiden ja rajoitetusti tapahtuva metsästys (KHO taltionumero 2390, 19.8.2014).

Lisäksi Turun hallinto-oikeus (Dnrro 01969/19/7305, antopäivä 27.2.2020) hylkäsi valituksen, joka koski ilveksen metsästystä metsästyslain 41 a §:n 3 momentin nojalla. Päätöksessä kannanhoidollisia seikkoja pidettiin hyväksyttävänä perusteena metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisen poikkeuslupan myöntämiselle.

Tämän päätöksen mukaisella poikkeuslupa-alueella ei siten ole muuta tyydyttävää ratkaisua kuin poiketa karhun rauhoituksesta päätöksen mukaisesti.

Rajattu alue

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeuslupan myöntämisedellytykset täyttyvät. Lisäksi metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisia poikkeuslupia tulee myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästyksen.

Suomen riistakeskus katsoo Luonnonvarakeskuksen karhukannasta antamien tietojen perusteella ja muutoin saatujen tietojen perusteella, että poikkeuslupa voidaan myöntää haetulle alueelle.

Poikkeuslupa-aika

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää karhun, lukuun ottamatta vuotta nuorempaa karhun pentua sekä karhunaarasta, jota tällainen pentu seuraa, pyydystämiseksi tai tappamiseksi elokuun 20 päivästä lokakuun 31 päivään. Näin ollen poikkeuslupa on myönnetty edellä tarkoitettulle ajanjaksolle.

Sallitun pyynnin määrä

Suomen riistakeskuksen Pohjois-Karjalan aluetoimistolle on tullut 9 hakemusta, joissa haetaan poikkeuslupaa 204:n karhun metsästämiseen. Suomen riistakeskus on linjannut, että karhua koskevat kannanhoidolliset poikkeusluvut kohdennetaan alueellisten tarpeiden mukaisesti Suomen riistakeskuksen aluetoimistojen toiminta-alueita keskenään vertaillen.

Suomen riistakeskus katsoo Luonnonvarakeskuksen karhukannasta antamien tietojen perusteella, että päätöksen nojalla voidaan pyytää päätöskohdan mukainen eläinmäärä. Lisäksi on huomioitava, että sallittu pyynti ei koske vuotta nuorempaa karhun pentua eikä karhunaarasta, jota tällainen pentu seuraa. Näin ollen pyynti tapahtuu myös valikoivasti ja rajoitetusti.

Päätöksessä on myös otettu huomioon poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksestä metsästysvuonna 2021–2022 annettuun maa- ja metsätalousministeriön asetukseen liittyvään muistioon kirjatut perustelut karhukannan hoitosuunnitelman toimenpiteiden toteuttamisesta.

Metsästyksellä pyritään lisäksi huolehtimaan karhukannan tasaisesta jakaantumisesta Suomessa poronhoitoalueen ulkopuolella. Karhujen määrää voidaan Suomessa kasvattaa nykyisestä vielä laajoilla alueilla, joissa on karhuille hyvin soveltuvia, ihmistoiminnasta rauhallisia elinympäristöjä. Erityisesti eteläisessä ja läntisessä Suomessa kannan kasvun ja kehittämisen rajoitteena ovat karhuille hyvin soveltuvien elinympäristöjen vähäisempi määrä, korkeampi väestön tiheys ja elinkeinotoiminta.

Loppuyhteenveto

Hakijalle myönnetään metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa karhun tappamiseen päätöskohdan mukaisesti, koska muuta tyydyttävää ratkaisua kannanhoidollisen tavoitteen saavuttamiseksi ei ole. Kyseisen määrän tappaminen ei haittaa myöskään suotuisan suojelutason säilyttämistä tarkasteltavalla luonnonmaantieteellisellä alueella (ns. boreaalinen eliömaantieteellinen vyöhyke), mikä on se maantieteellinen taso, jolla suotuisan suojelun tasoa arvioidaan karhun osalta. Ajallisesti ja määrällisesti rajattu poikkeuslupa on myönnetty vain karhun vahvalla

esiintymisalueella tapahtuvaan pyyntiin valikoivasti. Mahdollistettu pyynti toteuttaa karhukannan hoitosuunnitelman toimenpiteiden toteuttamista. Pyyntissä on noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sekä tämän päätöksen ehdoissa määrätään. Pyynti tapahtuu näin ollen myös tarkoin valvotuissa oloissa.

Edellä mainituilla perusteilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen.

- Päätöksen täytäntöönpano** Tämä Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön Päätös -kohdassa mainitun ajanjakson alusta lukien muutoksenhausta huolimatta riistahallintolain (158/2011) 31 §:n 2 momentin nojalla. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.
- Oikeusohjeet** Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita: metsästyslain (615/1993) 30 §, 37 §:n 3 momentti, 41 §:n 1, 4 ja 5 momentti, 41 a §:n 1 ja 3 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja 31 §:n 2 momentti, metsästysasetuksen (666/1993) 23 §, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentin 2 kohta, 4 §:n 1 ja 3 momentti, 5 §:n 2 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksestä metsästysvuonna 2021-2022 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (707/2020) 1-3 §, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2020 ja 2021 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1319/2019) 1 §:n 1 momentin 9 kohta.
- Muutoksenhaku** Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.
- Käsittelymaksun määräämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Juha Kuittinen 0294312291 juha.kuittinen@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Juha Kuittinen

riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:

JOENSUUN SEUDUN RIISTANHOITOYHDISTYS

ENON RIISTANHOITOYHDISTYS

ITÄ-SUOMEN POLIISILAITOS

METSÄHALLITUS

POHJOIS-KARJALAN RAJAVARTIOSTO

SUOMEN LUONNONSUOJELULIITON POHJOIS-KARJALAN PIIRI

TAPIOLA KARELIA RY

MAKSU

Käsittelymaksu 200.00 EUR

LIITTEET

LIITE 1: Lupa-alueen kartta

LIITE 2: Karhuohjeita riistakeskus Ruokavirasto Luke Syke

LIITE 3: Ohje poikkeusluvan nojalla saadun saaliin todistus

LIITE 4: Syke Cites ohje

LIITE 5: Syke karhuluvat ohje

LIITE 6: Syke EU myyntitodistushakemus

LIITE 7: Luke karhu kannanhoidollinen saate ja lomake

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusaika

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä peritään oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015) mukaisesti. Oikeudenkäyntimaksua ei peritä, jos hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Itä-Suomen hallinto-oikeus, PL 1744, 70101 Kuopio
 Käyntiosoite: Itä-Suomen hallinto-oikeus, Minna Canthin katu 64, Kuopio
 Sähköposti: ita-suomi.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 029 56 42502 Faksi: 029 56 42501

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2020 ja 2021 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1319/2019) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.